

anstalninger bevirkede Stade, for saa vidt angaar Kjøbenhavn og Landet. (Iste Behandling findes i Tidenden, Spalte 120—124).

Intet Indringsforslag var stillet; Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Da Sagen begjærede Ordet, gif man staa til Afstemning

Lovforslaget Indhold (se Til. C. Spalte 15—16) ansaaes vedtaget uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges enstemmig med 38 Stemmer.

Man gif derpaa til den næste og sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Tilfynet med Fremmede og Rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 1777 ff.

Ogenbøll: Af de Bemærkninger, som ledsage det foreliggende Lovforslag, vil det høie Thing have set, at Justitsministeriet har fundet det nødvendigt at underkaste de nugældende Lovbestemmelser angaaende Personers, navnlig Arbejdssøgendes, Afgang til at rejse omkring, en Revision, og dette er navnlig begrundet derpaa, at de forandrede Forhold og de paa Lovgivningens Omraade fremkomne Bestemmelser særligt i Retning af Næringsvæsenet og Pasvæsenet bevirke, at de nugældende Regler i den antyde Retning, navnlig Forordningen af 10de December 1828, ikke længere ere tidsvarende, eller at der i alt Fald findes mange Bestemmelser i disse Love, som ikke længere egne sig til at føres igjennem. Jeg er for mit Vedkommende aldeles enig med den høitærede Minister i, at det er ønskeligt, at saadanne Lovbud, der have Anvendelse rundt om i Landet saa at sige hver Dag, ikke indeholde enten ubrugelige eller forældede Bestemmelser, og jeg anser det derfor for meget glædeligt, at vi tage fat paa en saadan Revision. Et andet Spørgsmaal er det jo imidlertid, i hvilken Retning en saadan Revision bør gaa, naar man skrider dertil. Man kan jo enten tage Sagen paa den Maade, at man omordner de nu gjældende Bestemmelser eller supplerer dem, saa vidt det maatte anses nødvendigt, fort sagt beholder det nu Gjældende og ikke gjør det svagere, men blot indfører de Forandringer, som en senere Lovgivning har nødvendiggjort, eller ogsaa kan man gaa den Vej, at man paa Grund af forskellige Betragtninger,

f. Ex. af Hensyn til den personlige Frihed, Individets Ret til ikke uden Videre at antages af Politiet osv., idet man finder de nu gjældende Bestemmelser for strenge, lader Revisionen gaa i en indskrænkende Retning. Det er denne Vej, Forslaget er gaaet, som de Herrer ville se, idet der navnlig skjæles imellem, om de omreisende Arbejdssøgende ere Fremmede, Udlændinge, som ikke have vundet Forsjøgelsesret her i Landet, eller Indlændinge. Lovforslaget bibeholder jo de nu gjældende Bestemmelser med Hensyn til fremmede Arbejdssøgende, dog med efter min Mening ikke uvæsentlige Indskrænkninger, hvormod omtrent al Kontrol hæves for de indenlandske Omreisendes Vedkommende. Det vil imidlertid ses, at der angaaende dette Spørgsmaal har været meget forskellige Meninger. Det høie Ministerium har med stor Omhyggelighed indhentet Betænkninger fra samtlige Politimestre og Overørigheder, og Meningerne have blandt disse været stærkt delte. Der er et meget respektabelt Mindretal, nemlig blandt Overørighederne, 9 mod 10, blandt Kjøbstædernes Politimestre 24 mod 36 og blandt Landjurisdiktionernes 13 imod 44, der vil have fundet Lovforslaget acceptabelt, men dog ikke har troet, at man burde gaa saa vidt, at man gav Slip paa de nu gjældende Kontrolbestemmelser for indenlandske Omstreifere, for at jeg skal bruge en kort Betegnelse, eller for indenlandske omreisende Personer. Jeg indrømmer, at jeg hører til dette Mindretal, og jeg kan navnlig ingenlunde tro, at det vil kunne forsvares lige over for Befolkningen at svække de Midler, Politiet maa have i Hænde for at kunne føre det fornødne Tilfyn med fremmede omreisende Personer, ved at gaa saa vidt, som Lovforslaget er gaaet. Det er ganske rigtigt, at der er en hel Del Bestemmelser i Forordning af 10de Decbr. 1828, som ikke kunne anvendes mere; men paa den anden Side er der mange og gode Bestemmelser, som anvendes dagligt, og efter min Erfaring er denne Forandring en af de uundværligste Støtter for Politivæsenet. Jeg skulde derfor meget beklage, om vi ikke under en nærmere Forhandling her kunde faae den høitærede Justitsminister til at nærme sig Bestemmelserne i Forordningen af 10de Decbr. 1828 noget mere. At disse Bestemmelser bruges og bruges meget, er allerede indlysende deraf, at Forordningen ikke een, men mange Gange er bleven paa det Alvorligste indstærpet Politimestrene. Med Mellemrum af nogle Aar er der stadig kommet Cirkulærer om, at Politiet ikke er skarpt nok i sit Tilfyn over for Vagabonder, og at Ministeriet og i sin Tid Kanselliet derfor alvorligt maa have Politimestrene paalagt at overholde denne Forordnings Bestemmelser. Jeg tror altsaa, at man maa komme til ogsaa for Indenlandske at bibeholde den væsentligste af de Regler, der findes i Forordningen af 10de December 1828. Naar jeg før sagde, at det foreliggende Lovforslag i det Væsentlige be-